

Brașov, 28 Octomvrie v.

Se vede acuma din atitudinea Germanilor austriaci, că schimbările din urmă în cabinetul Taaffe au un caracter foarte serios.

Centraliștii germani s'au sfătuit între sine, cum s'ar putea mai bine îngrădi în contra pericolului sistemului federalist, și au ajuns la deciziunea să strângă erăși rândurile fracțiunilor germane opoziționale din parlament.

Încă în anul 1881 s'au fost constituite fracțiunile Germanilor centraliști într'un singur club, numit clubul „stângei unite”. La 1885 însă s'a divizat această partidă în „clubul german” și „clubul germano-austriac”.

Aceste două cluburi s'au întrunit acum din nou la inițiativa deputatului Dr. Plener, însă nu sub numirea cea veche „stanga unită”, ci sub numirea de „stanga germană unită”, tormându o singură partidă, care numără de present 112 membri ai parlamentului.

În această legătură n'a intrat fracțiunea „germană-națională”, care formeză așa dicându stanga estremă, der au intrat în „stanga germană-unită” toți deputații germani din Boemia, afară de patru.

Semnificativ este că noua fuziune s'a făcut pe basă națională germană, din care cauză s'a și adaus la numirea partidei cuvântul „german”. Se vede de aici, că „germanii-austriaci” au renunțat pentru buna pace la accentuarea caracterului austriac în numirea partidei. Prin această centraliștii s'au apropiat c'unu pas de „Germanii naționali” și, deși evită încă cuvântul „național”, totuși trebuie să mărturisescă că unirea lor s'a făcut „pe basă națională”.

Noua „stangă germană unită” și-a pus ca țintă: „păstrarea unității statului, apărarea germanis-

mului și a poziției îndreptățite a Germanilor în Austria, precum și conservarea și dezvoltarea principiilor liberale ale constituției.”

Cu alte cuvinte—precum mărturisă Dr. Plener—Germanii întruniți în noua partidă voiesc o „Austriă unitară liberă sub conducerea germană”.

Precum Ungurii dela noi identifică interesele lor naționale cu interesele de existență ale statului, tocmai așa fac și centraliștii germani. Și aceștia vorbesc de o „idee de stat”, care nu poate cuprinde decât o Austriă germană, precum „idea de stat” a centraliștilor unguri nu poate cuprinde decât o Ungaria maghiară.

Sub „unitatea statului” înțeleg și Germanii centraliști din Austria o unitate națională sub scutul supremației germane, numai că se sfiesc de a-o spune pe față, că ținta lor este germanizarea, cum spun Maghiarii despre maghiarizare.

Sunt înrudite spiritele dualiste-centraliste de dincoace și de dincolo de Laita, și se unesc în aspirațiunile lor. Der se unesc și în temerea de noua „idee de stat boemă”, care se ridică ca o fantomă ce începe a căpeta contur tot mai viu, cum dize unul din deputații germani, este o idee ce a devenit în Austria „destoinică de a guverna”.

„O asemenea programă ca a noastră — esclamă una din foile principale ale centraliștilor germani — are mai mare îndreptățire și mai mult cuprins, decât ar crede unul său altul, când vedem, că așa numiții conservatori stabilesc ca un postulat al lor încoronarea împăratului ca rege al Boemiei și când șede unu ministru în consiliul coronei, care a mărturisit în public, că dreptul de stat cehic trebuie să formeze o nouă legă-

tură între regatul Boemiei și între celelalte țeri ale monarhiei.”

Aceste sunt însă mai mult numai vorbe și pretexte. În realitate lupta în contra nisuițelor federalistice este lupta germanismului în contra slavismului, este lupta supremațiilor în contra egalei îndreptățiri a țerilor și a popórelor austriace.

Centraliștii germani sperază că în această luptă vor dobândi ei victoria. Cine poate însă opri pe popórele negermane de a spera același lucru în favoarea lor?

Correspondența „Gaz. Trans.”

Viena, 2 Noemvre 1888.

Înainte cu vre-o 2 luni s'a ciocnit în portul din Constantinopol vaporul engles „Red Jacket” de vaporul german „Reinbek”. „Red Jacket” primi o lovitură atât de puternică încât se ruină, er cerealele ce le conținea fură date stricăciunii. „Reinbek” încă trebui să se retragă în Dock, avându a îndura nise reparaturi. Englesul presentă consulatului german din locu o acuză, care fu luată, spre a se rezolvi, de reprezentul consulatului de atunci d-nul de Hartmann. Acusatorul concese reintercerea vaporului „Reinbek” la Hamburg și acesta după ce a încărcat mărfuri considerabile a și pornit înapoi. Când însă voi să trecă prin pasul de Gibraltar, a fost arestat de autoritățile englese, oprindu-l astfel de a merge mai departe. După primirea telegramei ce a trimis-o căpitanul vaporului la Constantinopol, consulatul german a făcut pașii necesari în contra procedurii necorecte a Englesilor și a cerut liberarea vaporului. Rezolvarea cesiunii încă e departe. Vaporul e proprietatea lui Reeder Glaefke u. Henning din Hamburg.

Sosirea în Constantinopol a consilierului intim de comerț Schwabach, partaș al casei S. Bleichröder din Berlin, ține încordate cercurile oficiose deoarece se scie, că susu amintitul domn

nu face astfel de călătorii numai de plăcere și mai ales într'un astfel de anotimp. Direcțiunea băncii otomane, cu care firma din Berlin stă în legătură, mărturisese însă, că este surprins de sosirea cunoscutului bărbat de finanțe. Această împrejurare dă cu deosebire nutriment faimei, că se tracteză despre întemeierea unei bănci mari sub conducerea casei S. Bleichröder, la care se vor alia încă și alte puteri bănesci, între acestea și „Deutsche Bank”.

Tot atâtu de enigmatică e călătoria plenipotențiatului baronului de Hirsch, a d-nului Kuhlmann la Berlin. Deși d-l Kuhlmann a mărturisit, că călătoria sa are scopuri personale, cu toate acestea circula o mulțime de faime dubioase.

Ap.

SCRIRILE PILEI.

Guvernatorul Austriei de jos a adresat tuturor autorităților politice următoarea înscințare, ce s'a înmănat și primarului din Viena: Semioficiosul „Wiener Abendpost” dela 30 Octomvre c. n. a publicat în fruntea foii un articol, în care se reamintesc din nou comunicatul dela 1 Decemvre a. t., că amăsurat intențiunilor prenalte cu ocaziunea jubileului de 40 ani de domnie a Impăratului nu se va face nici o serbare pompoasă și nici nu se vor primi felicitări. La voința espresă a Maiestății Sale nu se va celebra nici unu oficiu bisericesc oficial, și nici o altă serbare festivă împreună cu cheltueli nu se va face; de asemenea nu se vor primi nici felicitări oficiale și nici o deputațiune, precum și nici o adresă omagială și de felicitare ori telegrame în această privință.

**

Eforia școlilor române centrale din locu s'a constituit prin alegere astfel: D-l Ionu Strévoiu președinte, Părintele Vasile Voina vice-președinte, d-l Neculae Ciurcu cassier, d-l Ionu Săviniță secretar, d-l Teodor Nicolau econom.

**

Nr. 2 alu diarului „Schwarzgelb”, ce apare în Viena, a fost confiscat din

FOILETONUL „GAZ. TRANS.”

Unu mortu între vii.

(Novelă englescă.)

I.

Nu departe de înaltul Ingleborough se află romanticul sat Manfries, situat între munții Peak.

Casele lui sunt curate și incunjurate cu garduri vii, er locuitorii sunt pacnici economi. Zidirea cea mai înaltă este unu castel edificat în stil gotic, proprietatea unui tiner și bogat lord. Numele lui e: Oliver Warsfield.

Dumneșu scie de ce acest tiner lord trăese cu totul retras de lume.

Mulți l'au auzit vorbind, că el în lungile sale călătorii, prin țerile ce le-a cutrierat, și-a petrecut mai bine pe unde nu putea vorbi cu omeni. El pururea aminte cu ore care ironia despre fermecătoarele dame ale sezonului din Londra, numindu-le: marionetele (păpușile) deșertăciunii; er despre viața din lumea mare dizea, că numai acela își

poate petrece în ea, care poartă în pieptul său o inimă deșertă, pustie.

Tinerul lord forte adeseori primia invitări din partea avutele sale rudenii din Londra, ca să ia și el parte la plăcerile și petrecerile de-acolo, der totdeauna răspundea:

„Eu mă simțesc mai bine în singurătatea din Manfries; am unu pianu forte bun, pe care tocmai acum învăț câteva cântece de răboiu; mi-am cumpărat și nise roibi forte iuți și buni, cu cari facu dilnice preumblări călare printre poeticii munți; facu desemnurile regiunii cu multă pasiune și pe lângă acestea mă desfățez așa de frumos și de bine în parcul meu încărcat cu toate frumșelele naturei. Da, pașițele lui sunt séménate cu fel și fel de flori, lacurile lui sunt presărate cu lebede, er desșururile lui cu căprioare și cerbi sălbatici. Timpul prisosit îl folosesc spre cetit. Cu unu cuvânt: iertați-mă, der eu sunt prea fericit, decât să mai doresc lumea mare.”

Mulți își sdrobeau capul fermecătoarele feciore ale Londrei de ce tinerul

lordu trăese retras din cercurile lor elu, care posedă o avere imensă, o frumșeță rară și-o cultură estinsa.

Oliver însă nu suferia de misantropia, nu. Avea numai o inimă prea simțitoare și fiind-că câteva fete sburdalnice și-au risu odată, de dou-ori de vorbele lui, a întors spatele lumii și a început să și facă idei slabe despre ea și răutatea ei. Și mai avea Oliver încă unu necaz. Adeseori prea i-se părea, că sufletul lui este așa de singuratec, inima lui așa de golă. Unu sfârșit neașteptat însă s'a făcut tuturor acestor lucruri, precum vom vedé.

Tinerul lordu era călărețu pasionat. În făcare dizea preumblări călare printre romanticii munți ce'neunjurau castelul. Une-ori, când noptea era frumoașă și luna strălucea pe bolta cerului, abia cătră domi dize se reintorcea la castel și și făcea însemnări în diarul său de dize, însemnări întretesute cu tablouri poetice scrise sub influința unei stări sufletesci agitate.

Sir Oliver în decursul preumblărilor de obicei era cufundat în cugete

adenci, uitându și de stelele cerului, de alele umbrase și bogate ale pădurei și, gândindu-se la sine, de cele mai multe ori dizea suspinându: „Trebuie să cred, că sorțea m'a blăstemat prin aceea, că mi-a luat cel mai mare doru pămăntesc: amorul.”

Intr'o bună dimineță însă, în castelul din Manfries se produse unu sgomotu general. Sir Oliver de 24 de ore s'a depărtat de castel, și-a petrecut afară totă noptea cea furtunosă. Ingrijitorii și slujitorii castelului plecară să luate caute în drepta și 'n stanga, căci așa le porunci în neliștea sa dna Tarket, doica de odinora a lordului, care totă ziua a stat în turnul castelului cu ochii plini de lacrimi, căutându în toate părțile, că ore nu cumva va vedé pe iubitul Oliver venindu?

Spre bucuria ei, lordul sosi după amedu. Der cum? Abia îl puteai cunoșce. Calul era plin de tină, ca și stăpănul, pe fața căruia puteai surprinde ore care temere și neliște. Buclele lui cădeau în disordine pe frunte și întraga ținută era așa de strania, încât mis-

causa unei corespondențe din Praga, în care se arăta, că persoane, care mai înainte au fost condamnate pentru înaltă trădare, mai târziu au funcționat ca miniștri. În corespondență se comunica și un raport al procuraturii din Praga din anul 1877, după care în contra lui Rieger avea să se pornescă urmărirea penală pentru o adresă către Aksakoff.

Afacerea comasațiunei în Feldiára e aproape de a fi rezolvată, precum e informat „Sieb. deutsch. Tgblt.“ Contrarii comasațiunei făcuseră recursul la Tablă prin d-lu avocat I. Lenger în contra sentinței tribunalului din Brașov de a se face comasarea în Feldiára. Tabla însă a aprobat sentința primei instanțe și acum prietini comasațiunei din Feldiára se pregătesc să se alăge un inginer pentru comasare. Ce privește recursul contrarilor comasațiunei în Codlea și Brașov, acesta a avut în tratată urmare, că Tabla a anulat din cauze formale sentința primei instanțe cerându-se fie completată.

Tinerimea pedagogică teologică dela seminarul diocesan gr.-or. român din Arad s'a constituit în „Societate de lectură“ și estă timp sub conducerea R-dissimului domn director seminarial Augstin Hamsea în modul următor: vice-president Iuliu Iorgoviciu cl. a. III; cassar Mihaiu Păcșianu cl. a. III; secretar Giorgiu C. Telescu cl. a. II; notar Teodor Pinteru cl. a. II; vice-notar Ilie Bursășiu ped. a. III; bibliotecar Simeon Cornea cl. a. I, vice-bibliotecar Ioan Galu ped. a. III; controlor Simeon Andrișoiu; în comisiunea literară: Mihaiu Păcșianu, Virgil Ursu Negru cl. a. III, Alexandru Popoviciu, Ioan Roșca cl. a. II, Aureliu Jivulescu, Teodor Popu cl. a. I, Petru Mihailoviciu și Simeon Chirilă ped. a. III, în comisia revisorie: Emanuil Popu cl. a. II, Constantin Puticiu cl. a. I, I. Jianu ped. a. III.

Tifusul, care se ivise mai întâi în Curuien, începe acum a se lăși în mod epidemic. Bóla bătute mai cu seamă poporațiunea mai sêracă.

Aug. Maygraber primise dela guvern concessiune, să construească podul căii ferate în legătură cu podul Margaretei. Dêr fiindcă întreprindătorul nu a format societate pe acții, după cum s'a fost obligat, ministrul i-a detrasă concessiunea. După acestea Maygraber a intentat procesul erariului cerându-i o despăgubire de 2 milioane fl. Tribunalul din Budapesta a condamnat pe erar la plata unei despăgubiri de 500.000 fl. În contra acestei sentințe a apelat reprezentantul erariului și pro-

cesul se află acum la tabla reg. din Budapesta, unde se va pertracta încă în decursul acestei săptămâni.

Camera advocațională din Murșu-Oșorheiu face cunoscut, că avocatul Mihaiu Pálffy s'a șters din lista camerei, după ce Curia r. i-a luat dreptul de a fi avocat. Cu manipularea actelor aflătoare în cancelaria lui e însărcinat Ioan Nagy Debreczeni, avocat în Murșu-Oșorheiu.

Sub titlul „**Modestă taxată**“ scrie „Telegraful Român“: „Cetim în „Gaz. Trans.“: La seminarul teologic gr.-cat. din Gherla a fost numit profesor de igienă și pentru anul acesta Arménul Dr. Banyai Kristof, care neștiind românește propune în limba maghiară. Putere-ar Preasfinția Sa d-lu episcop Szabo să ne spună, de unde atâta dragoste pentru străini și nu pentru un Român, ca d-lu Dr. Negruț? Nu ține Preasfinția Sa seamă, că este episcop român și nu armén, nici maghiar? Ce ar dice însă „Gaz. Trans.“ când așa ceva ar fi posibil să se întâmple în Sibiu?! întrebă „Telegraful“.

Ce întrebare naivă! Totu așa ar dice. **Casa de depuneră din Bacibodrog** (com. Bacibodrog) a dat faliment, fiindcă directorul și secretarul au defraudat 78000 fl. Acesta s'a întâmplat astfel, că directorul și secretarul au pus în circulație cambii în sumă de 78.000 fl. folosindu pentru dênșii banii încasați.

Maiestatea Sa monarchul a dat esequatura noului consul general român din Budapesta Alexandru I. Ghica. Ministrul unguresc de comerț invită din incidentul acesta jurisdicțiunea printr'o circulară, ca să sprijinască după putință pe noul consul general român în activitatea sa.

„Wiener Tagblatt“ e informat din Cracovia, că acolo a fost arestat un oficer superior rus ca spion.

O femeie, care a murit de curând în Budapesta, anume Ecaterina Lenger, a testat universității de acolo 10.000 fl. pentru premierea operelor juridice și medicale, și 3000 fl. seminarului central catolic pentru acoperirea cheltuielilor de noviciat a doi preoți absolvenți ai seminarului.

Bogătanii noștri să ia exemplu, se'nțelege pentru ajutorarea institutelor noastre românești.

Mare senzațiune a făcut în Triest arestarea a trei membri din colonia grecă de acolo, anume a comercianților Gyftaki, Polieronopulo și Damas, cari până

aci erau în mare vadă. Toți trei sunt acusați, că au emis bannote falsificate, grecesci și italienesci.

Amu primit un nou diar zilnic intitulat „Gazeta“, care a apărut în Bucuresci. Diarul e liberal.

Libertatea presei în Ungaria.

O instituțiune judecătorească dêr, la care judecatori politici au să judece asupra unor acusați politici, cari sunt adversarii lor politici, nu numai pentru anumite ilegalități, ci și pentru deosebirea de păreri, ce există între ei, nu numai după dreptate, ci și după propriul lor interes politic de partidă, — această este garanția constituțională a celei libertăți de presă, de care se bucură adî în Ungaria presa, ce stă în opozițiune cu direcțiunea dominantă politică.

Stând astfel lucrurile, omul în adevăr nu se pôte mira asupra verdictului acestei curți cu jurați; tocmai de aceea ar fi și o nedreptate de a căuta vina în omeni și nu în instituțiune. Nu mai puțin clar este însă, că această instituțiune, cu toate monstruositățile politice, este aievea o necesitate politică, pe cât timp curcerea influente tinu la idea de stat oficială, — ori cât de greșită ar fi ea, — și pe cât timp vor exista diferențele naționale provocate prin această idee de stat, o necesitate politică dela care omul nu se pôte subtrage. Căci ar fi un non sens politic de a voi de o parte să realizezi o idee de stat, care stă în contradicțiune diametrală cu interesele de viață naționale ale majorității populației, și de altă parte de a institui curți cu jurați și în centrele acestor elemente opoziționale spre a putea năbuși opozițiunea presei naționale, ce isvorăce din simțul național de conservare, prin nisce jurați, cari sunt soții de principii politici ai lor. Dêc nu se unesc cu simțul de drept de a institui adversari politici ca judecatori în procese de presă politică, atunci de altă parte ar fi o simplă nebunie politică de a pune ca judecatori soți de principii politici spre a face să se condamne printr'ênșii eventuale adevărate escese ale presei naționale. Vedem, că o instituțiune judecătorească, care ar eorăspunde în amândouă direcțiunile, nu este posibilă și încă din simpla cauză, pentru că, pe cât timp se tinu de o idee de stat bolnavicioasă, sunt și silii de a renunța la instituțiunî sănătoase de drept și de stat.

Toate acestea esplică însă numai și nu schimbă nimic din faptul amintit în introducere, că principul de a fi judecatori în propria cauză, formeză și principul fundamental pe care se bazează această întregă instituțiune a curților cu jurați.

Dêc vom avea în vedere mai departe, că procuraturile se află față cu ministeriul într'un raport de dependență; dêc vom ști din experiență, că de prevenitoare se arată curțile cu jurați în asemenea procese de presă naționale față cu procurorii, și dêc în fine nu vom trece cu vederea nici importantul fapt, că parlamentul, care de

altmintrelea este agitat de atâtea lupte de partidă infocate în toate cestiuile de diferențe naționale, se ridică în tot'deuna pentru fiă-care act al guvernului, ca un singur om, într'o unanimitate în adevăr înălțătoare: atunci în adevăr nu ne trebuie multă agerime logică de a vedea, că aici principul libertății presei este precumpănit nu de dreptul obiectiv, ci de puterea cu totul discreționară a guvernului.

În realitate stabilirea măsurii, până unde presa națională opozițională are să fiă părtașă și de folosele practice ale libertății politice ale liberei opinări garantată în principiu, depinde numai și numai de subiectiva chipuire a guvernului.

Dêr nu aș face destul adevărului, dêc nu aș adauge îndată, că cabinetul Tisza până în timpul din urmă a făcut o întrebunțare binișor moderată de această putere discreționară a sa, așa că prin aceasta — ceea ce abia trebuie să observ — n'a exercitat dora vre-o considerare nejustificată, ci numai cât nu s'a făcut vinovat de o rigore nejustificată. Fapt este însă și aceea, că guvernul și-a schimbat această atitudine față cu presa noastră națională în timpul cel mai nou. Dêc guvernul a tolerat mai înainte libertatea legală a acestei presei, se pare acuma, că ar avea intențiunea să părăsească acest principiu de toleranță și în locul lui să inaugureze o eră de intoleranță.

O seriă destul de însemnată de procese de presă a fost pusă în scenă. Abstragându dela procesul d-lui general Doda, care numai în mod impropriu s'a numit proces de presă, și care i s'a făcut din cauza unui apel scris, ce l'a adresat generalul alegătorilor săi în calitate sa de deputat, așader sub scutul imunității legale, n'a rămas mai nici una din foile române ce apar în Ungaria fără proces, neluând afară foia „Rom. Rewue“ redigată în limba germană, ba la câte una s'a reflectat și mai de multe-ori. În totu timpul guvernării de mai înainte a acestui cabinet n'am pomenit pôte atâtea procese de presă pentru pretinse ațărări naționale, ca în timpul acesta din urmă, relativ scurt. Cumă curțile cu jurați au pronunțat aproape fără de excepțiune „patriotismul“ lor vinovat, se înțelege de sine; cel mult trebuie accentuată acea rigore draconică în măsurarea pedepsei, care s'a vădit în aceste procese de presă în general într'un mod așa de semnificator.

Dêc acest — amu pută dice — asalt în contra presei noastre naționale eschide mai dinainte părerea, ca și când am avea de a face aici numai cu o aparițiune întâmplătoare, atunci ne întăresce în acesta un „on dit“, după care procurorii au primit din cauza „prea lăngedei lor ofiieri“ o mică împințare și după care anumite procese de presă s'au fost înscenate numai „la ordin... mai înalt direct“. Nu știu cât adevăr zace într'asta, atâtea este însă sigur, că aceste șopte nu stau în contradicțiune cu faptele ce sunt în public cunoscute, din contră sunt de natură de a le explica în mod plantibil. Aici avem de a face dêr cu o schimbare de front tactică precugetată a cabinetului Tisza față cu presa noastră națională.

(Va urma.)

tress Tarket, cuprinsă de curiositate, îl luă la întrebări.

Buna femeie însă nu fi învrednicită de nici un răspuns, căci Oliver nu-i lua în socoteală întrebările.

„Pentru Dumneșu“, întrebă din nou femeia, „ce s'a întâmplat cu d-ta mylord? Pe-o astelă de vreme tare a rămân afară! Totă noaptea n'am putut dormi de grija d-tale și am avut visuri grozave.

„Ah, iubită Tarket“, răspunse cavalerul, „până acuma n'am știut, că și fără de a dormi pôte omul visa rău!“

Oliver însă abia aștepta să fi lăsat singur, pentru ca să pôte cugeta asupra întâmplărilor la cari el a fost eroul timp de 24 ore. Cât s'a schimbat în acestă perioadă scurtă! Ce idei, ce visuri și ce dorințe nouă se născură de odată în inima lui!

Eră cătră apus de soare cerul era învălțat cu nori negri și departe peste culmile munților s'auzia furtuna mugind ca un taur deslănțuit, în vreme ce Oliver eși să călărească. El nu și sdro-

bia capul cu amenințările ei și-lu cuprinsă erăși cugete adânc.

Intr'aceea duruitul, ce creștea puternic, fulgerile dese și încrușate și câțiva picuri grei de ploă și deșteptară din gânduri. Se uită împrejur și vedu cum orisonul se îmbracă într'o ceta întunecată și abia din când în când, la plesnetul fulgerilor, mai vedea culmile uriașe de munți și calea îngustă ce șerpuia de-alungul luncilor.

Lordul, surprins în mod neplăcut, își îndreptă roibul înderăt și nici pe departe nu scia cât s'a depărtat el de Mantries.

Calul pășia încet, străbătându în tunerecul, și dup'o oră Oliver veni la convingerea, că a rătăcit.

De odată îl apucă grósnica tempestate. De pe munți și deluri curgeau șiróie de apă producându un șgomot asurditor, er norii se înverteau în vechuch ca nisce bălauri, isbindu-se de vârfurile munților și întunecându orisonul.

„Nu merge mai departe“, șopti un

fidel slujbaș al său, „stai, nu ispiți pe Dumneșu!“

Atunci cădu un trăsnet și ploia încep să-i inee ca valurile.

„Nu sil spre casă, ci retrage-te după vre-o stâncă“, îi dișe din nou același slujbaș.

Tinerul lord, la lumina fulgerilor, nu peste mult se adăposti în vâgauna unei stânci și legându-și calul de o tufă, încep să răsufle mai ușor, întinsu pe o pajiște neudată de ploă. Se lăsa cu totul în mâinile sorții și și căuta desfătare în grozăvenia furtunei, de vreme ce soțul său dispăr.

După ce mai târziu încetă tempestatea, fulgerile a se răi și duruiturile a se perde prin infundăturile munților, ostenitul călăreț adormi cufundat în visuri.

(Va urma.)

Poesii populare.

Culese de Iuliu Moldovanu.

Frunză verde iasomie,
Codrule bine și-i ție,
De cu tómnă bêtărănesc,

Primăvera 'ntineresci,
Dêr eu dêc 'nbêtărănescu
Mai mult nu întinerescu.

Fire-ai lume n'ai mai fi,
Dêc eu nu pôte trăi.
Să te vedu lume ardând
N'aș mai merge să te stingi,
Ci aș merge să te-aprind
De trei părți cu lemne veți
De-o lature cu uscate
Că ai fost fără dreptate.

Tragă în rău ca altu 'n bine,
Ca cel ce n'are pe mine.
Căți-su rôtă p'angă mine
Nici unul nu'mi vrea vr'unu bine,
Căți-su împregiurul meu,
Toți imi voescu mie rău.

Cui îi pare rău și rău,
Mergă-i sângele părău,
Nu'lu oprăscă Dumneșu
Până nu l'oiu opri eu
Cu un fir de măgheran
Să nu mai ste șohanu,
Cu un fir de bosuioț
Să nu mai ste în locu.

Pelinu-i rădăcinosu,
Streinu-i totu mănosu,

Intemplieri diferite.

Spânzurați. In Papolțu s'a spânzurat un bătrân de 80 de ani, 6r în Sângeorgiul de Mureșu un bătrân de 75 de ani.

Foc. In Sighișora au arsă la 3 Noemvre n. patru șoprone și grajduri. — In Hambacșu au suferit din cauza focului trei locuitori sasi o pagubă de 976 fl. Au fost asigurati la „Transilvania“ din Sibiu. In 4 l. c. isbucni în mănăstirea franciscană din Eperieșu foc, care incinse îndată și biserica de lângă ea. Turnurile bisericilor sēmēnau cu nisce colone de foc. Interiorul bisericilor fu mântuit. Pompierii și miliția localisară focul numai cu marț greutăți. Se presupune, că focul ar fi fost pus pentru că deja dinainte se răspândise vestea, că în zilele acestea isbucni foc în mai multe locuri din orașu.

Literatură.

Niță Dragă, schiță din viața unui muncitor, de I. C. Panțu, a eșit în broșură de 73 pagine octavă, cu prețul de 20 cr.

Logofetului Mateiu, novelă de același autor, o broșură de 105 pagine octavă, cu prețul de 40 cr.

Amendoué novelele se află de vëndare la librăria N. I. Ciurcu în Brașov.

Vinarsu seu rachiu.

(Prelegere publică dela medicul Petru Argintariu. Din cartea „Merinde dela școlă“, de Dr. Georgiu Popa.)
(Urmare).

Credū, că nu mă abatū dela obiectū, decă acum atingū în scurtū și momentul politicū-socialū.

O spaimă aintratū în omenii de bine, de prin țeri culte, vędendū lățirea spirituoselorū și, pe urma acestora, desastrela în poporațiune. Toți au grăbitū se afe cauza și léculū :

Bărbați destatū, cu marī luminī, se provocă la apăsările politice, vëndut se demustre, că beutura merge, pasū de pasū, cu fărădelegile ce se facū unei națiunii; cea mai apăsată e cea mai beutōre, etā irlandesii, rutenii din Galiciā scl. Poporulū — ca unii omeni — vrē se-și in-nece supērarea cu beutura, ce oferescē artificiosū mângăerea momentană, fără a privi mai departe că, dreptū urmarī, vinū dureri încă mai marī și ruina totală.

Cei cu economia politică încă reclamă partea lorū din problemă, susținendū tesa că, decă beutura a ocupatū terene marī, avemū se cercămū cauza în relațiunile triste și în cercustanțele nefavoritōre din resortulū economiei națiōnalī, precum suntū: lipsa de lucru, căș-

tigulū anevoiosū, traiulū greu scl. Aceste relațiuni și cercustanțe pot se devinā încă mai grele în urma beuturii, dēr nu beutura este care le-a provocatū seu creatū. Aveți un micū contrastū — dicū dēnșii — care se vē deslușescă acestū adevērū, și anume suntū ținuturi întregi, pe unde ar fi o ironiā se predicāmū temperanța, că nu bē nimeni: de sermani ce suntū acei locuitori, nu li-se ajunge se bea; și totuși nu se va afirma, că acestā stare este satisfăcētōre. Decī suntū douē rele, sērăcia și beutura, și pentru amendouē avemū unū singurū remediu, la asociațiunii, din carī se neinvētāmū a cultiva agrii mai intensivū, cu rezultate mai bune și la întreprinderi de industriā și de comericiu, cu carī se-i găsīmū poporului și se-i oferimū de lucrū, ca se aibă căpētare și căștigū. In scurtū, lucrulū productivū este acelu remediu. Lucrătorulū, atuncī bine nutritū, nu va lăcomi la beutura, va se dică unulū tare o suportă când și-ar permite, dēr la nicī o întempliera nu va degenera în patimă.

Pedagogulū crede se deslege elū problema, prin educațiune și pomicultură. Lângă școlā și-a făcutū grădină, seu cum se dice școlā de pomi. Unū picū de alcoolū, câtā este lipsa, omulū va găsi în pōme, bună orā Italianii, unde suntū marī pomicultori, acolo nu beu spirtuose, că și-au luatū a lorū parte de alcoolū, de a dreptulū din productulū naturei, până nu s'a stricatū prin destilarea dela căldare. In astā privință, domniū invētători, ca bărbați de școlā, ne potū spune mai multe. (Invētătorulū Traianū Capetū: Sē spunemū, că în țera nōstrā școlā e confesională seu comunală, dēr birturile se numescū încă regale !)

Legistulū a propusū legi, se pedepsescă pe beutori și pe birtași.

Mediculū a socotitū, că veri care ar fi scopulū la pedepsă, legistulū smintescē, de ore ce beutoriulū, după ce s'a desceptatū, simte dela sine o durere și o căință, decătū carī nu pōte fi pedepsă mai mare; decī mediculū reclamă la sine și pentru spitalū pe celū beutorū, că e morbosū, trupesce seu sufletesce, și ar recere vindecare, nu pedepsă. Cu adevērātū, e morbosū din vina sa, și de aceea nu găsece compătirimē de comunū, fără numai batjocură; insē mediculū caută se facă esceptiune dela comunū, cu invētătura și cu umanitatea sa.

Legiștii au invinsū în cele mai multe țeri, insē acestā invingere nu detrage nimica din valōrea acelorū arguminte, ce ni le spuseră bărbații de statū, pedagogii, medicii scl.

Dēr pe lângă legile carī pedepsescū unū escesū comistū, mai suntū și dispozițiunii administrative, carī se previnā și

se impedece comiterea de escese, așa de esemplu în Angliā și Olandia, în Svedia și de curēndū în Belgia, se închidū birturile de Sămbăta după mēdădi până Lunī dimineța. Lucrătorii din fabrice capētā Sămbăta simbria lorū de sēptēmână, și dispozițiunea administrativă ni ții trece la Lunī dimineța, ca sēră-tōrea de Duminecă se nu le fiā o ispită de birtū.

In unile cantōne din Svițiera, vinarsulū e monopolū de statū, ca la noi noi bunā orā tăbaculū; numai statulū vinde vinarsū, cu precauțiune multă. Se facū încercări și în Germania, a introduce monopolulū de vinarsū. Cum e la noi? o scimū toți!

(Va urma.)

Convocare.

Despărțemētulū II. alū „Asociațiunei transilvane pentru literatura română și cultura poporului românū“ va ținea adunarea sa generală din est-anū la Făgărașū în 23 Noemvre a. c. st. n. la 10 ore a. m. în sala dela „Hotelū Paris“. Dreptū aceea nu numai p. t. domniū membri ai acestui despărțemētū, ci toți amicii literaturii și culturii poporului românū suntū invitați cu totā onōrea a participa la acestā adunare. Sperāmū, că on. preoți, docenți și toți inteligenții români, carī suntū în atingere cu poporulū, și vorū face datorința și de astă-dată, cu atātū mai vērtoșū, că obiectele suntū momentuose, și se referescū mai cu sēmā la aflarea mijlōcelorū pentru promovarea culturii poporului românū.

Făgărașū, în 31 Octomvre 1888.
Basiliu Rațiu, Iuliu Danū.
preș. secr.

SCRIRI TELEGRAFICE.

Budapesta, 9 Noemvre. Se plănuesce înființarea unei fabrice de zaharū în Ardealū. Lucrările preliminare suntū în curgere. Cercurile conducētōre speră, că vorū avē sprijinulū guvernului. Fișpanulū Kemeny a începutū tractări cu producētōrii mai marī, carī vorū trebui se ia obligamentulū de a asigura în timpū de dece ani cantitatea de sfeclē în sumă de unū milionū de măji metricē, amēsuratū contractului.

Vasile Voina comerciantū din Scheiu, tatălū preotului Vasile Voina, a fostū imormētātū Marți în 25 Octomvre.

Fi-ă țerina ușorā!

DIVERSE.

Incendiu în Quirinalū. O telegramă din Roma cu data de 31 Octomvrie, co-

munică, că unū incendiu sa ibucnitū în Quirinalū, la miezulū nopții, într'o sală mare, care cuprindea obiecte de mobilē, carī nu se mai întrebunțau. Totū ce se găsea în acestā sală a fostū nimicitū. Pierderile suntū evaluate la câteva de-cimi de mii de franci. Pare că pe lângă alte obiecte, sala incendiată mai conține și torțe, precum și păcură. Sala de alătorea, care servă de depositū pentru argintăria și bronzurile curții, evaluate la unū milionū, a fostū preservată. Înălțimea sălii, care a arsū, și desimea zidurilorū sale laterale au impeditū foculū se se comunice în sus și alătorea.

O descoperire minunată. Primulū ministru alū Greciei, d. Trikupis, a făcutū o minunată descoperire la ministerulū de finance. In trei scrine învechite, încuiate cu lăcate de fierū ruginite, cărora nimenea nu le mai da nicī o atențiune. a găsitū vr'o 50 de fascicole grōse de... hărții de valōre în sumă de peste 13 milioane de drahme, provenindū din imprumutulū acordatū de Rothschild la 1833. Imprumutulū s'a amortisatū deja încă la 1873. S'au mai găsitū încă o mulțime de drugī de aurū și o prețiosă cruce de episcopū. Nimenea nu pōte da vr'o lămurire în privința acestorū lucruri găsite, carī acum constituē la Atena obiectulū conversațiunilorū țilnice.

Cursul pietei Brașovū

din 6 Septemvre st. n. 1888.

Bancnote romănesci	Cump.	9.37	Vënd.	9.40
Argintū românescū	„	9.30	„	9.35
Napoleon-d'orū	„	9.63	„	9.66
Lire turcesci	„	10.92	„	10.95
Imperiali	„	9.92	„	9.95
Galbinī	„	5.70	„	5.74
Scris. fonc. „Albina“ 6%	„	101.—	„	—
„ „ „ 5%	„	98.—	„	98.50
Ruble rusesci	„	125.—	„	127.—
Discontulū	„	6 1/2—8%	pe anū.	

Cursul la bursa de Viena

din 8 Septemvre st. n. 1888.

Renta de aurū 4%	101.05
Renta de hărți 5%	92.10
Imprumutulū căilorū ferate ungare	144.25
Amortisarea datoriei căilorū ferate de ostū ungare (1-ma emisiune)	98.70
Amortisarea datoriei căilorū ferate de ostū ungare (2-a emisiune)	—
Amortisarea datoriei căilorū ferate de ostū ungare (3-a emisiune)	117.—
Bonuri rurale ungare	104.70
Bonuri cu clasa de sortare	104.70
Bonuri rurale Banatū-Timișū	104.75
Bonuri cu cl. de sortare	104.75
Bonuri rurale transilvane	104.50
Bonuri croato-slavone	104.50
Despăgubirea pentru dijma de vinū ungurescū	99.50
Imprumutulū cu premiulū ungurescū	137 1/2
Losurile pentru regularea Tisei și Sghedinului	123 25
Renta de hărți austriacă	32.05
Renta de argintū austriacă	82.55
Renta de aurū austriacă	109.65
Losuri din 1860	140.—
Acțiunile băncei austro-ungare	877.—
Acțiunile băncei de creditū ungar.	302.—
Acțiunile băncei de creditū austr.	807.20
Galbeni împērătesci	5.78
Napoleon-d'orū	9.64 1/2
Mărți 100 imp. germane	59.75 1/2
Londra 10 Livres sterlinge	121.58

Editorū și Redactorū responsabilū:
Dr. Aurel Mureșianu.

Pelinu-i fără sēmēntă,
Streinu-i fără credință.

Ochilorū m'am încređutū
Sēmī cate locū de șēđutū,
Dēr ochii m'au înșelatū,
Că locū bunū nu mī-am aflatū.

Mie nicī când nu mī-i frică
Că mī-i casa pe-o urdică,
De vine vre-o rēutate
Imī apucū casa în spate
Și mē culegū mai departe.

Puseiu șeua pe doi cai,
Mē duseiu până la raiu
Și vēđuiu pe mândra mea
Șēđendū dracii p'angă ea.
Eu prinseiu a-mī face cruce
Dracii a se cam mai duce,
Numai unulū mai bētrānū
Nu se ducea nicī-de-cum,
Făcuiu cruce cu stānga
Și și-acela luā fuga.

Iadulū pe mine mē cere,
Eu fără mândra n'oiu mere
Că cu mândr'am făcutū rele.

Hai muere se jucāmū,
Că fata nī-o mārītāmū;
Bine mī pare că o-amū datū
Vai de celū ce o-a luatū.

Dragă mī-i lelea cam dōră,
Nu sciu ce i-așū da se mōră,
I-oiu da lapte cu colacū
Dōră o-a duce vr'unū dracū.

Șēde-i-se nanei mele
Cu haine din bolturele,
Mai bine i-s'ar șēdea
De-ar fi făcute de ea.

Jōca lele ca și-acasă,
Că hainele nu te-apasă
Nicī aicea nicī acasă,
Nicī aicea nu le ai
Nicī acasă nu'ți facū baiu.

Frunză verde de mārārū
Sui-s'ar fântāna 'n delū
Sē se spele fetele,
C'au negritū ca ciōrele.

Mādrā-i lelea 'n sērătorī,
După dēnsa stai se mōrī,
Când o veđi într'alte zile
Arde cămașa pe tine.

De tinerū ce mē 'nsurāiu
Fatā cu bine mī luāiu,
Dēr binele șēde 'n ladă,
Ciua șēde pupū pe vatră
Ciotinele 'sū în poiată.
Merge ciua se le mulgă
Ciotinele-o iau la fugă,
Merge ciua se le 'ntorne
Ciotinele-o iau în cōrne.

Te cunosć lele pe pōle
Că de lucru ești cam mōle,
De lucru de-ai fi mai iute
Hainele ții-arū fi lăute.

Frunză verde-a pērului
Nu crede feciorului,
Că te pune pe genunchie
Și îți minte mii și sute,
De se duce de-acole
Te ride cu altele.

Sērăcile sutele
Cum mārītā mutele,
Sērăcile decile
Cum mārītā secile,
Lăcomii și eu la sută
Și mī luāiu și eu o mută,
Lăcomii și eu la vacă
Și-mī luāiu și eu o sēcă.

Puiulū cucului.

Cântă puiulū cucului
In crēnga molivului,
D'asa cantă de frumosū
Cātū frunzele pică josū,
D'asa cantă de cu jele
Cātū ierba în codru pierē.
Nime'n lume nulū aude
Num'o mândră de nevastā
Pe-o jevruicā de ferēstrā.
Ea îndată se gătā
Pole dalbe sufulcă,
Cisme negre încālță
Și la puiulū alergā.
Nevasta ilū întrebā:
— Ce cantă cuce-așa frumosū
De frunzele pică josū?
Ce cantă cuce-așa cu jele
Cātū ierbā în codru pierē,
Sōrele 'n locū se opresce
Ierba pe ritū se topesce?
Dēr cuculū din graiu grāia:
— Nu cantū eu de dorulū tēu
Ci cantū de necazulū meu,
Că am avutū trei frați bunī
Și-au sburatū între streini
Și-am rēmasū în pene rele
Și nu potū sbura cu ele.

Care este cea mai bună hârtia pentru țigări?

Acastă întrebare foarte importantă pentru fii-care fumătorii de țigări s'a stabilită deja în modul cel mai nedubios

Nu este reclamă goală, ci un fapt constatată prin autorități științifice de primul rang pe baza analizei comparative a diferitelor hârtii de țigări mai bune, ce se află în comerț, că hârtia de țigări

„LES DERNIERES CARTOUCHES“

și **„DOROBANTULU“**

din fabrica **BRAUNSTEIN FRÈRES** la Paris,

65 Boulevard Exelmans,

este cu deosebire cea mai ușoară și cea mai escelentă.

După ce s'a stabilită acesta între altele prin Dr. Pohl, profesorul la facultatea tehnică în Viena, Dr. Liebermann, profesorul și conducătorul alu stabilimentului chimic de stat în Budapesta, și o analiză comparativă, făcută în Iuliu 1887 după puncte de vedere nouă igienice de către Dr. Soyka, profesorul de Hygienă la Universitatea nemțescă din Praga, a produsu chiar rezultatul strălucit, că hârtiile de țigări „Les dernières Cartouches“ și „Dorobantulu“ sunt cu 23—74% mai ușoare, și că împărtășește fumului de utună cu 23—77% mai puține părți streine, ca celelalte hârtii analizate. Veritabilă este numai aceeași hârtie, a cărei Etichetă sémăna cu desemnul aci imprimat și care poartă firma Braunstein Frères.

Fabrica a deschisă unu depositu pentru vëndare en gros a hârtiei de țigări și a tiburilor pentru țigări

BRAUNSTEIN FRÈRES,

193,50—47

WIEN, I. Bez., Schottenring Nr. 25,

și află aceste articole la tôte firmele mai mari, cari au de vëndare asemenea mărfuri

Picăturile de stomachū MARIAZELLER,

care lucră escelentū în contra tuturorū boalelorū de stomachū.

Neintrecute pentru lipsa de apetitū, slăbiciunea stomachului, respirațiunea cu mirosū greu, umflare (venturi), răgăelă acră, colică, catarū de stomachū, acrelă, formarea de petră și năsiptū, producerea escesivă de flegmă, gâlbinare, greață și vomare, durere de capū (decă provine dela stomachū), cărcei la stomachū, constipațiune seu incuiare, încărcarea stomachului cu mănăcări și bēuturi, limbrici, suferințe de splină, ficatū și de haemorhoide. — Prețulū unei sticle dīnpreună cu prescriereade întrebuiņare 40 cr., sticla indoitū de mare 70 cr.

Espedițiā centrală priu farmacistulū
Carl Brady, Kremsier (Moravia.)

Picăturile de stomachū Mariazeller nu suntū unū remediu secretū. Părțile conținătore suntū arătate în prescrierea de întrebuiņare, ce se află la fie-care sticlă.

Veritabile se află mai în tôte farmaciile.

Avertismentū! Picăturile de stomachū Mariazeller se falsifică și se imitēzā de multe ori. — Ca semnū, că suntū veritabile, servesece învelitōrea roșia provēdută cu marca de protecțiune de mai susū, și afarā de acesta pe fiecare prescriere de întrebuiņare, ce se află la fiecare sticlă, trebue sē fie arătatū, că acesta s'a tipăritū în tipografiā D-lui H. Gusek în Kremsier.

Veritabile se află: Brașovū, farmacia *Franz Kellenen*, farmacia la „Biserica Albă“, farm. *I. Goos*; farm. *Iul. Hornung*; farmacia *F. Ickelius' W-we*; farm. *K. L. Schuster*; farm. *Heinrich G. Obert*; farm. *Ed. Kugler* la „Higiea“; farm. *G. Ickelius* în Hoszufalu.

Băile Tușnadū: farmacia *Alex. Dobay*. Cōhalmū: farm. *Ed. Melas*, farmacia *S. Wolff*, *Feldlōrā*: (Marienburg), farm. *Wil. Schneider*. Făgărașū: farm. *v. Bıldner*, farm. *Hermann. Sz. Szt. Gyōrgy*; farm. *Val. Beteg*, farm. *Barabás Fer.* 18,52—34

Sosirea și plecarea trenurilor și postelorū în Brașovū.

I. Plecarea trenurilor:

1. Dela Brașovū la Pesta:

Trenulū de persōne Nr. 307: 7 ore 10 de minute sēra.

Trenulū mixtū Nr. 315: 4 ore 10 minute dimiņēta.

2. Dela Brașovū la Bucuresci:

Trenulū acceleratū Nr. 302: 5 ore 37 minute dimiņēta.

Trenulū mixtū Nr. 318: 1 oră 55 minute dupā amēdi.

II. Sosirea trenurilor:

1. Dela Pesta la Brașovū:

Trenulū de persōne Nr. 308: 9 ore 46 minute înainte de amēdi.

Trenulū mixtū Nr. 316: 9 ore 52 minute sēra.

2. Dela Bucuresci la Brașovū:

Trenulū mixtū Nr. 317: 2 ore 32 minute dupā amēdi.

Trenulū acceleratū Nr. 301: 10 ore 12 minute sēra.

B. Sosirea postelorū:

a) Dela *Rēșnovū-Zernesci-Branū* la Brașovū: 10 ore înainte de amēdi

b) „ *Zizinū* la Brașovū: 9 ore a. m.

TIPOGRAFIA A. MUREȘIANU,
BRAȘOVŪ,

PIAȚA MARE Nr. 22,

înființată cu începerea anului acestuia, provēdută cu cele mai nouē mijlōce tehnice și asortată cu cele mai moderne tipuri,

primește și efectuezā totū felulū de lucrări tipografice, precum:

Opuri și broșure, statute, foi periodice, imprimate artistice în aurū, argintū și colorī, tabele, etichete de totū felulū și esecutat elegantū.

Pentru comercianți: adrese pe scrisori, facture, liste cu prețuri curente, avisuri, recomandatiuni, cerculare ș. a.

Programe elegante, bilete de vizită, bilete de logodnă și de nuntă, dupā dorință și în colorē

Disponēndū de mașini perfecțiōnate și de isvōre eftine pentru procurarea hârtiei, stabilimentulū nostru tipograficū este în pozițiune a eseuta ori-ce comandă în modulū celū mai esactū și esteticū precum și cu prețurile cele mai moderate.

Comandele eventuale se primește în biuroulū tipografiei, Brașovū, piața mare Nr. 22, etagiulū I, cătră stradă. Comandele din afarā rugămū a le adresa la

Tipografia A. MUREȘIANU, Brașovū.